

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele, zastopane v državnem zboru.

Kos XIV. — Izdan in razposlan dne 4. februarja 1897.

Vsebina: Št. 42. Zakon, ki se tiče določil o preskrbnih užitkih žandarmerijskega moštva in žandarmerijskih pisarniških slug, kateri so postali za službo nesposobni, in pa njih vdov in sirot.

42.

Zakon z dne 29. januarja 1897. l.,

ki se tiče določil o preskrbnih užitkih žandarmerijskega moštva in žandarmerijskih pisarniških slug, kateri so postali za službo nesposobni, in pa njih vdov in sirot.

S pritrditvijo obeh zbornic državnega zbora ukazujem takó:

§. 1.

Paragrafi 30., 31., 33., prvi odstavek, 34., 35. in 37. v zakonu z dne 25. decembra 1894. l. (drž. zak. št. 1 iz l. 1895.) o žandarmeriji kraljevin in dežel, zastopanih v državnem zboru, se razveljavljajo.

Nasproti se morajo zastran preskrbe za službo nesposobnega postalega žandarmerijskega moštva in takih žandarmerijskih pisarniških slug in pa njih vdov in sirot uporabljati vrste slug in pa njih vdov in sirot se tikajoča določila §§. 1., 3., 4., 7. do 14. in 17. v zakonu z dne 14. maja 1896. l. (drž. zak. št. 74) z izjemami, vkrenjenimi v nastopnih paragrafih.

§. 2.

Vsako v staležu žandarmerijskega moštva prebito polno službeno leto se pri odmeri pokojnine računi za službeno dobo šestnajstih mesecev.

Drobci enega leta se ne jemljejo v poštrev pri tem pogodovanju.

Žandarmerijskemu moštvu in pisarniškim slugam se pokojninski užitek odmerja po mezdi (oziroma plači) in službeni dokladi.

§. 3.

1. V zakonu z dne 14. maja 1896. l. (drž. zak. št. 74) vtemeljena pravica do tekočega pokojninskega užitka ali do odpravnine, ustanovljene v §. 3. istega zakona, se pričinja pri žandarmerijskem moštvu še le po dokončani dolžnosti štiriletné službe v žandarmeriji. Pravica do tekočega pokojninskega užitka nastopi pak, ne glede na zgoranjo omejitev in na dovršeno službeno dobo, prej tudi tedaj, kadar žandar brez svoje krivde postane za vselej nezmožen za vsak prislužek.

2. Žandarmerijsko moštvo, katero se za kazni odpusti iz službe, izgubi s tem pravico do pokojninskega užitka (odpravnine).

§. 4.

Kadar žandarja brez njegove krivde, naravnost vsled posebnega službenega opravila zadene kaka telesna poškodba, vsled katere naravnost in edino nastopi dokazno stalna nezmožnost za žandarmerijsko službo, tedaj se mu sme pri posebnega ozira vrednih okolnostih, če je žandarjeva zmožnost za kak prislužek popolnoma izključena ter on potrebuje posebne strežbe in pomoči, ali če si je bolezen, ki ga je spravila v onemoglost, nakopal v posebnega

priznanja vrednem službenem opravilu, dodeliti pokojninski užitek izjemoma v viši meri, in to do zneska polnega dejalnostnega prejemka, vštevnege za odmero pokojnine.

§. 5.

Določila spredaj stoječega §. 3. in 4., in pa §. 36. v žandarmerijskem zakonu z dne 25. decembra 1894. l. (drž. zak. št. 1 iz l. 1895.) se slično uporabljajo na žandarje na poskušnjo, kateri so se že rabili v praktični službi.

§. 6.

Službena doba, odslužena pred dobo žandarmerijske službe, se tedaj, kadar nastopi pravica do preskrbe, vračunja po zakonitih določilih, veljajočih za pripadnike oborožene sile.

§. 7.

Ta zakon se ne uporablja:

- a) na časno ali stalno vpokojene žandarje in pisarniške slugе; in
- b) na tiste po osebah iz staleža žandarmerijskega moštva in pa po pisarniških slugah ostale vdove

in sirote, katere že uživajo državno preskrbo ali katerim je pravica do preskrbe nastala pred pričetkom veljavnosti tega zakona.

V kolikor pak pravilu vstrežajoče pokojnine sedanjih vdov po žandarjih in pisarniških slugah, vštevši kake dovoljene miloščine, ne dosežajo 200 gl., jih je zvišati na ta znesek.

Z ostalimi po tistih žandarjih in pisarniških slugah, kateri so sedaj v pokoju, se bo, kadar ti umrjejo, ravnalo po tem zakonu.

§. 8.

Izvršiti ta zakon, ki stopi v veljavnost z dnem, katerega se razglasi, je naročeno Mojemu ministru za deželno bran in Mojemu finančnemu ministru.

Na Dunaju, dne 29. januarja 1897.

Franc Jožef s. r.

Badeni s. r.

Welsersheimb s. r.

Biliński s. r.